

קִיב:

עין משפט
נר מצוה

א א מ"י פ"ד מהל'
 חששות הלכה ט ופ"ב
 מהל' גירושין הל' ז סמג
 עשין מח טוש"ע אה"ע סי'
 קכא סעיף ו:

ב ב מ"י פ"י מהנחות
גירושין הל' כג סמג
עשין נ טוש"ע שם סי' קיט
סעיף ו:

סמג שם טוש"ע שם
סימן קכא סעיף ו:

ס"י קיטו סעיף ו:

יצום הלכה נז סמג
עשין נ טוש"ע שם סי'
קעה סעיף יג:

ו ו מ״י שם הלכה פ
טו״ש״ע שם סעיף יב:
ז ז מ״י שם הלכה טז
טו״ש״ע שם סעיף י:
ח ח מ״י שם הלכה פ
טו״ש״ע שם סעיף יב:
ט ט מ״י שם ופ״ו הל׳ ז
סמג שם נא טו״ש״ע שם
ס״ קעב סעיף יג:

טוֹש"ע שם סעיף יד:

י"א ב מ"י שם הלכה א
טוש"ע שם סעיף טו:
יב ל מ"י פ"ד מהלכות
אישות הל' ט ופי"א
הלכה ו סמג עשין מה
טוש"ע שם סימן מד סעיף
א ופי"א סז סעיף ח:

יג ב' חיי' שם סמג שם
 טוש"ע שם ס' מד
 סעיף ב וס' סו סעי' ז:
 יד ב' מיי' שם פיי"א הל' ו
 סמג שם טוש"ע שם
 ס' מג סעיף א:
 לו ס' מיי' שם סמג שם
 טוש"ע שם סעיף ב
 וסימן קנה סעיף א:

[illegible]

ואם רצה לקיים יקיים. הא פשיטא אלא חגב דתנא יוציא תנא יקיים:

העיד ר' יוחנן בן גודגדא. רבנן הציחוה לבית המדרש להצית
ראיה לדבריהם מאמרו לו אף זו כיוצא בה ואם תאמר

מבקשין מיבעי ליה
באשה שיש לה בנים
אדעתה אבל אין
אדעתה על רבוייה

יֵשׁ גורסים במשנה ועל קטנה בת
ישאל שאוכלת בתרומה כמו
שהוא בגמרא צפרק הניזקין (גיטין
דף נה. וס) ואין צריך לגרוס זו כאן
שהרי לא הביאו העדות אלא ראייה
לדבריהם וקטנה למה זיכרו כאן:
דאין אדם דר עם נחש בדכפיה
אחת. מיהו היכא שנישאת
לו כבר תקינו רבנן שאינה מתגרשת
כיון שאינה יודעת לשמור עצמה
כלקמן (דק קיג.):

הוא מוציא ברמזיה פקח שנשא פקחת ונתחרשה א
יקיים^ט נשתמית לא יוציא פקחת ונתחרשה הוא או נשתמ
אמר רבי יוחנן בן גורי מפני מה האשה שנתחרשה י
אינו מוציא אמרו לו אינו דומה האיש המגרש לאשה
יוצאה לרצונה ושלא לרצונה והאיש אינו מוציא
יוחנן בן גודגדא על החרשת שהשיאה אביה ש
אף זו כיוצא בה^{ט"ב} אחין חרשין נשואין לב' אחיות
אחיות פקחות או לשתי אחיות אחת חרשת ואחת
חרשת נשואין לשני אחין פקחין או לשני אחין חר
חרש ואחד פקח הרי אלו פטורין מן החליצה ומן ה
יכנסו ואם רצו להוציא יוצאו^י שני אחין אחד חרש ו
אחיות פקחות מת חרש בעל הפקחת מה יעשה פ
משום אחות אשה מת פקח בעל הפקחת מה יע
מוציא אשתו בנט ואשת אחיו אסורה לעולם^{י"א} לשתי
אחיות אחת חרשת ואחת פקחת מת פקח
פקח בעל פקחת תצא משום אחות אשה מת פקח
פקח בעל החרשת מוציא את אשתו בנט ואת איש
אחין אחד חרש ואחד פקח נשואין לשתי אחיות א
מת חרש בעל חרשת מה יעשה פקח בעל פקחת ה
מת פקח בעל פקחת מה יעשה חרש בעל חרשת
ואשת אחיו אסורה לעולם^{י"ב} שני אחין אחד חרש ו
נכריות פקחות מת חרש בעל פקחת מה יעשה חרש בעל
או מייבם מת פקח בעל פקחת מה יעשה חרש בעל
לעולם^{י"ג} שני אחין פקחין נשואין לב' נכריות אחת פ
פקח בעל חרשת מה יעשה פקח בעל פקחת כונס
מת פקח בעל פקחת מה יעשה פקח בעל חרשת או
אחין אחד חרש ואחד פקח נשואים לב' נכריות אח
מת חרש בעל חרשת מה יעשה פקח בעל פקחת כונס
מת פקח בעל פקחת מה יעשה חרש בעל חרשת כונ
גמ' אמר רמי בר חמא מאי שנא חרש וחרשת ד'^{י"ד}
ובמ"ש דשומה ושומה דלא תקינו להו רבנן נשוא
שנשאו נשים ומתו נשותיהן פטורות מן החליצה ומן הייב
תקנתא דרבנן תקינו להו רבנן נשואין שומה ושומה ד'
אחת לא תקינו רבנן נשואין ומאי שנא קמן דלא תקינו
לכלל נשואין תקינו רבנן נשואין קמן דאית לכלל נשוא
ותקינו רבנן נשואין התם שלא ינהגו [בה] מנהג הפק

בית שמאי פרק שלשה עשר יבמות

מבקשין מיצעי ליה. דאיכא למימר להכי איכוונה:

הדרן עלך בית שמאי

כֶּסֶף שְׁנוֹנִים בְּרִמּוֹה. מִה טַעַם קֹאמֶר כְּלוֹמֵר קִדְּוִשֵׁין
כִּךְ גִּירוּשֵׁין וְכֵן פִּקֵּחַ בְּחֶרֶשֶׁת בְּרִמּוֹה
כֵּסֶם שְׁרִמּוֹ בְּכֹאכֶעַ עַד שְׁמִרְיָוִית לִוִּי
וּבְרִמּוֹה אִם רָכָה לְהוֹלִיץ יוֹצֵא:
פֶּקֶחַ שְׁנֵשֶׁת פִּקֵּחִים וְנִסְתָּרֶשֶׁה. אֶעֱפֹ
שְׂקִידוּשִׁיהַ גְּמוּרִים אִם רָכָה יוֹצֵא
דְּבִגֵּט לֹא בְּעִינֵן דַּעַת הָאֵשֶׁה דְּמִפְרַשׁ
לְקִמֵּן בְּמַתְמִינִין: **נִסְתָּרִים לֹא יוֹצֵא.**
בְּמִרְמָא מִפְרַשׁ שְׁלֵי יִנְהִיגוּ בַּה מְנַה
הַפֶּקֶח וְתִקְנָתוֹ דְּרִבְנִן הִיא: **נִסְתָּרֶשֶׁה**
לֹאמֵר קִדְּוִשֵׁין הוֹלִיץ וְקִדְּוִשֵׁין
גְּמוּרִים הִיוּ לֹא יוֹצֵא עוֹלָמִית:

הדרך עלך בית שמאי

חרש "שנשא פקחת ופקח שנשא חרשת
אם רצה להוציא יוציא ואם רצה

לקיים יקיים כשם שהוא ⁶ כונם ברמזיה רצה
פקחת ונתחרשה אם רצה יוציא ואם רצה
רש הוא או נשתמה אינו מוציאה עולמית
האשה שנתחרשה יוצאה והאיש שנתחרש
האיש המגרש לאשה המתגרשת ⁷ רשהאשה
האיש אינו מוציא אלא לרצונו העיד רבי
שהשיאה אביה שהיא יוצאה בגט אמרו
חרשין נשואין לב' אחיות חרשות או לשתי
אחת חרשת ואחת פקחת או ב' אחיות
או לשני אחין חרשין או לשני אחין אחד
אין מן החלוצה ומן הייבום ואם היו נכריות
שני אחין אחד חרש ואחד פקח נשואין לשתי
הפקחת מה יעשה פקח בעל הפקחת תצא
בעל הפקחת מה יעשה חרש בעל פקחת
אסורה לעולם ⁸ ישיני אחין פקחין נשואין
ת פקחת מת פקח בעל חרשת מה יעשה
אחות אשה מת פקח בעל פקחת מה יעשה
אשתו בגט ואת אשת אחיו בחלוצה ⁹ ישיני
אין לשתי אחיות אחת חרשת ואחת פקחת
ה פקח בעל פקחת תצא משום אחות אשה
ה חרש בעל חרשת מוציא את אשתו בגט
ה אחין אחד חרש ואחד פקח נשואין לשתי
הפקחת מה יעשה פקח בעל פקחת או חולץ
ה יעשה חרש בעל פקחת כונם ואינו מוציא
ה לב' נכריות אחת פקחת ואחת חרשת מת
ה בעל פקחת כונם ואם רצה להוציא יוציא
ה פקח בעל חרשת או חולץ או מייבם ¹⁰ ישיני
ה נכריות אחת חרשת ואחת פקחת
ה פקח בעל פקחת כונם ואם רצה להוציא יוציא
ה חרש בעל חרשת כונם ואינו מוציא לעולם;
ה נא חרש וחרשת ¹¹ דתקינו להו רבנן נשואין
הקינו להו רבנן נשואין דנתיב ¹² שוטה וקטן
ה מן החלוצה ומן הייבום חרש וחרשת דמיימא

נחגו [בה] מנהג הפקר ומ"ש קמנה דממאנה

מסורת הש"ס

[illegible]

הגהות הב"ח
(א) רש"י ד"ה דקיימא
תקנתא וכו' ושטתה לפקח
אין דרכן להיות שלום
ביניהן :

מוֹסָפִי רַשִׁי
נִשְׁתַּחֲוֶה לֹא יוֹצֵא.
פִּקְחָהּ שֶׁתִּסְתַּחֲוֶה לֹא תִּחַלֵּף
מִנְעִלָה, אֲשֶׁר
יוֹצֵא לִרְגֵל וְשֶׁלֹּא לִרְגֵל.
כִּי כִּתּוּב תִּקּוֹן שֶׁל תִּחַלֵּף
בְּרֵן שֶׁלָּהּ יִהְיֶה בְּרֵן
מִנְהַל הַפֶּקֶד, אֲשֶׁר שֶׁלֹּא
יִדְעֵה שֶׁלֹּא עֲמֵלָה לֹא עָשָׂה
וְתִשְׁתַּחֲוֶה לִפְנֵי שֶׁלָּהּ עֵינָיו
דַּעַת אֵשֶׁת בְּנָתָהּ, שֶׁל כִּרְחֵם
עָשָׂה פִּקְחָהּ בְּעַל כִּרְחֵם
מוֹתָא, וְהִכָּה לָהּ אֶת קַמְקוֹן
לְמֶדֶת מִרְיָה לֵדָע יוֹשֵׁעַ
בְּגָרָם עֲמֵלָה (לְעֵד ק:), נִתְחַרְשׁ
וּבְעִי' (יִסְר' ע:), נִתְחַרְשׁ
הוּא אוֹ שֶׁנִּשְׁתַּחֲוֶה אִינְרִי
מִיִּצְרָאֵל עֲדָמִיתָה.
שָׂאֵן כֹּה גִירוּשִׁי חֲרֹשֶׁת
לִּשְׁפֹק קִדּוּמִי מִמֶּנָּה
(יִסְר' ע:), קִדּוּמִי שִׁין
גִּמְרִין וְגִירוּשִׁין בְּלֹא דַעַת
(לְעֵד ק:), הַשְׁתַּחֲוֶה
יִצְרָאֵל לִרְצוֹנָהּ וְשֶׁלָּהּ
לִרְצוֹנָהּ, עַל כִּרְחֵם
עָל מִגְרָשׁ (יִסְר' ע:).
עַל הַחֲרֹשֶׁת שֶׁהִיא
אֲבִיבָה, רְבוּחָה נֶקֶט דְּלִשָׁנָה
דִּקְנָה אִינְרִי קִדּוּמִי דִּידָה
לְכָל קִטְנָה, וְהוּא לֹא
אֵשֶׁת אִינְרִי גִמְרִין, אֲשֶׁלִּי
הִי יוֹשֵׁעַ בְּנָתָהּ וּמִקְבֶּלָהּ
כִּי גִיטָה, וְאֲשֶׁר יִדְעֵה בְּרֵן
דַּעַתָּה, דִּלָּשָׁה שֶׁרֶן
עָל כִּרְחֵם נֶקֶט אֲשֶׁלִּי
מִתְרַלֵּי גִירוּשִׁין, אֲשֶׁלִּי
שֶׁרֶן, הִכָּה לֹא עֵינָיו
יִדְעָה (יִסְר' ע:), וּבְעִי'

קַמְקוֹן (ק:), בְּ חֲזוֹן
הַחֲשִׁיךְ, שְׂמֹאֲלִין שִׁין,
זֶין שָׂן פִּקְחָהּ זֶין שָׂן
חֲרֹשֶׁת זֶין אֶת שָׂן
אֶת חֲרֹשֶׁת, שֶׁרֶן שִׁמְרִין
לְעֵלְמִי גִירוּשָׁהּ וְכִי שִׁין
חֲרֹשֶׁת שִׁמְרִין גִּירוּשָׁה
וְאֲשֶׁר שֶׁרֶן קַמְקוֹן
לֵדָע פִּקְחָהּ וְשֶׁלָּהּ חֲרֵם
יִשְׂמֹאֲלִין שִׁין, הִכָּה יוֹשֵׁעַ
יִגְמֵהּ מֵשׁוּב אֲשֶׁלִּי אֲשֶׁר
(לְעֵד ק:), חֲמוּטִים גִּמְרִין
מִרְצִיָּה אֶת אֲשֶׁתָּהּ
בִּבְטָן, קִדְּמָה חֲמוּטִים
חֲרֹשֶׁת, שֶׁרֶשֶׁאֲלִין גִּמְרִין
זוֹ פֶקֶד אִין כִּי קִדְּמוּשִׁי
לְפָנֶיהָ אֶת חֲמוּטֵה מֵשׁוּב
אֲשֶׁלִּי חֲמוּטִים (לְעֵד ק:)